

Алергия

Публикувано от dannyboy на 27.04.2010

Алергия

Алергията представлява заболяване, свързано с нарушение на нормалната имунологична активност. Под влияние на анти генен стимул настъпва патологична силна реакция от страна на имунната система. Тази повишена чувствителност се означава като "свръхчувствителност", синоним на понятието "алергична реакция". Задължително условие за поява на алергичната реакция е наличието на предшестваща среща между антигена и организма. Това е предпоставка за пренагласа на имунната система /сенсibiliзация/, която предизвиква по-късната реакция на свръхчувствителност. Всички антигени, които причиняват раз витието на алергията, се наричат алергени. Те се разделят на външни /вещества от околната среда и вътрешни /създадени при мутация или промяна на попаднали отвън продукти/. Химическата природа на алергените е многообразна: /домашен прах, косми, пух, перушина, библиотечен прах - т.е. битови алергени; дървесен полен, тревен полен - т.н. поленови алер гени; бактерии, гъбички, хранителни продукти, лекарства, насекоми, физически алергени и идустириални алергени. Последните алергени са причина за непрекъснато нарастване на алергичните заболявания у човека. Алергичните реакции се обособяват в две групи:

1. Алергични реакции от бърз тип /АРБТ/ или антители-зависими алергични реакции;
2. Алергични реакции от забавен тип /АРЗТ/ или клетъчно-обусловени алергични реакции.

От своя страна алергичните реакции от бърз тип /АРБТ/ се подразделят на три типа:

1. Първи тип - атопични и анафилактични реакции. При този тип алергични реакции основна роля имат антителата на имуноглобулин-Е. Те са фиксирани за клетките, които ги произ веждат. Тези клетки се намират в дихателните пътища и храносмилателния тракт. Тяхната способност да продуцират имуноглобулин-Е е генетично определена. Това обстоятелство доказва наличието на генетично предразположение към този тип алергични реакции. Антигените достигат до антителата чрез вдишване или чрез кръвоносната система и се свързват с тях. Това предизвиква промени в клетките, за които антителата са прикрепени и отделяне на биологично-активни вещества, причиняващи алергичната реакция. При бронхиална астма под въздействие на тези вещества настъпва спазъм на бронхиалната мускулатура, увеличава се секрецията на жлезите на бронхиалната лигавица, разширяват се кръвоносните съдове на лигавицата и се увеличава

тяхната пропускливост. Всички тези промени предизвикват стеснение на бронхите и затрудняване на дишането. Аналогичен ефект се наблюдава и при другите алергични заболявания. Степента и тежестта на реакцията спрямо раз личните алергени определя настъпването на уртикария,оток, артериална хипотония, спазъм на стомашно-чревния тракт, на матката и различни форми на шок. По подобен механизъм протича и широко разпространената сenna хрема. При нея увеличената секреция причинява запушване на носа, оток на носната лигавица, сърбеж и често кихане. Едновременно се появяват признаци на конюнктивит. Други заболявания, които протичат по този тип са някои форми на уртикария, лекарствена и хранителна алергия, някои алергични реакции при ухапване от насекоми, някои видове на atopичен дерматит и екзема;

2. Втори тип - алергични цитотоксични реакции. При този тип алергични реакции антителата в организма се свързват със стабилни антигени, вследствие на което настъпва унищожаване на клетките-носители на антигенни имунни тела. Едновременно се отделят и вещества, привличащи левкоцитите, което води до възникване на локална или разпространена възпалителна реакция, съпътствуваща алергичния процес. При този тип алергична реакция липсва генетична предразположеност. По подобен механизъм протичат реакциите след преливане на групово несъвместима кръв. При тях настъпва разрушаване на еритроцитите, левкоцитите и тромбоцитите и отделяне на вещество /пироген/, което причинява покачване на телесната температура. Подобен механизъм е установен при хемолитична болест у новороденото, хроничен тиреоидит, токсичен гломерулонефрит, както и при някои други автоимунни заболявания. Някои лекарствени алергии спадат също към този тип алергични реакции. При тях нискомолекулни лекарствени вещества, които нямат качества на антигени, се свързват с човешки клетки или белтъци и придобиват характеристика на алергениантигени.

3. Трети тип реакции, предизвикани от токсични антиген-антитяло комплекси. За възникването на този тип алергични реакции е необходимо наличие на разтворими антиген-антитяло комплекси, циркулиращи в кръвообращението. В най-малките кръвоносни съдове /капиляри/, където скоростта на кръвния ток е най-ниска и съдовият лумен /просвет/ - най-тесен, настъпва задържане на тези комплекси. Като последица на този феномен възниква сложна алергична реакция, подобна на тази при тип-II. Различието е в това, че възпалителната реакция е значително по-силна и причинява възпаление на кръвоносните съдове /васкулит/. Този тип реакция се наблюдава при колагенозните заболявания /ревматоиден артрит, вълчанка, серумната болест, ендокардит, миокардит, гломерулонефрит, хепатит и други/. При алергичните реакции от забавен тип не участват антитела. Разпознаването на алергена-антигена се осъществява от Т-лимфоцитите. Те нападат и унищожават клетките - алергени-антигени. Едновременно с това протича и възпалителна реакция. По този забавен тип протичат алергичните реакции спрямо бактерии, вируси, гъбички, при контактни дерматити, някои автоимунни заболявания, реакции на отхвърляне на трансплантата. Лечението се състои в прекратяване и отстраняване на алергичната пренагласа /десенсибилизация/ на организма до такава степен, че последващата среща с алергена-антигена

не предизвиква развитие на алергична реакция. В лечебния план се включват кортикостероиди и други противоалергизиращи медикаменти. Профилактиката предвижда отстраняване на всички алергизиращи фактори, санация на инфекциозни огнища, физкултура, закаляващи процедури, климатот и балнео-лечение.

Алергия

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024